4. Tipuri de date în PL/SQL

Fiecare variabilă sau constantă utilizată într-un bloc *PL/SQL* este de un anumit tip care determină formatul său de stocare, constrângerile pe care trebuie să le verifice și domeniul valorilor sale.

Variabilele folosite în *Oracle9i* pot fi împărțite în două clase:

- variabile specifice *PL/SQL*, care se clasifică în variabile de tip scalar, compuse, referință, *LOB* (*large objects*) și tipuri obiect;
- variabile nespecifice *PL/SQL*, care pot fi variabile de legătură (*bind variables*), variabile gazdă (*host variables*) și variabile indicator.

Variabile specifice *PL/SQL*

Tipurile de date scalare nu au componente interne (conţin valori atomice). Aceste tipuri de date se împart în cinci clase fundamentale.

- Tipurile de date ce stochează valori numerice, cuprind: tipul *NUMBER* cu subtipurile *DEC*, *DECIMAL*, *DOUBLE PRECISION*, *INT*, *INTEGER*, *NUMERIC*, *FLOAT*, *REAL*, *SMALLINT*; tipul de date *BINARY_INTEGER* cu subtipurile *NATURAL*, *NATURALN*, *POSITIVE*, *POSITIVEN*, *SIGNTYPE*; tipul *PLS_INTEGER*...
- Tipurile de date ce stochează caractere, cuprind: tipul *VARCHAR2* cu subtipurile *STRING*, *VARCHAR*; tipul de date *CHAR* cu subtipul *CHARACTER*; tipurile *LONG*, *RAW*, *LONG RAW*, *ROWID*.
- Tipurile de date ce stochează data calendaristică și ora, cuprind tipurile DATE, TIMESTAMP, TIMESTAMP WITH TIME ZONE, TIMESTAMP WITH LOCAL TIME ZONE, INTERVAL YEAR TO MONTH, INTERVAL DAY TO SECOND.
- Tipurile de date pentru globalizare, care includ tipurile *NCHAR* și *NVARCHAR2*, stochează date în format *Unicode*.
- Tipul de date BOOLEAN stochează valori logice (true, false sau null).

Tipurile de date compuse au componente interne care pot fi prelucrate individual. Sistemul oferă programatorului două tipuri de date compuse: înregistrare (RECORD) și colecție (INDEX-BY TABLE, NESTED TABLE, VARRAY).

Tipurile de date referință (*REF CURSOR*, *REF obiect*) sunt tipuri de date ale căror valori, numite *pointer*-i, fac referință către obiecte din program. *Pointer*-ii conțin locația de memorie (adresa) a unui element și nu elementul în sine. Tipul *REF CURSOR* este folosit pentru a face referință la un cursor explicit. Tipul *REF obiect* face referință la adresa unui obiect.

Tipurile LOB (large object) sunt acele tipuri de date ale căror valori,

numite locatori (*locators*), specifică locația (localizarea) unor obiecte de dimensiuni mari, adică blocuri de date nestructurate, cum ar fi texte, imagini grafice, clipuri video și sunete. Ele cuprind tipurile: *CLOB* (*Character Large Object*), *BLOB* (*Binary Large Object*), *NCLOB* (*National Language Character Large Object*) și *BFILE* (*Binary File*). Tipurile *LOB* sunt prelucrate cu ajutorul pachetului *DBMS LOB*.

Tipurile obiect sunt tipuri compuse, definite de utilizator, care încapsulează structuri de date (atribute) împreună cu subprograme pentru prelucrarea datelor (metode). *Oracle9i* extinde modelul obiect de la versiunea *Oracle8i*, implementând moștenirea prin intermediul subtipurilor. Tipul obiect va fi analizat într-un capitol separat.

Dintre tipurile scalare *PL/SQL*, următoarele sunt și tipuri *SQL* (adică pot fi folosite pentru coloanele tabelelor *Oracle*): *NUMBER*, *VARCHAR2*, *CHAR*, *LONG*, *RAW*, *LONG RAW*, *ROWID*, *NCHAR*, *NVARCHAR2*, *DATE*. În unele cazuri, tipurile de date *PL/SQL* diferă de corespondentele lor din *SQL* prin dimensiunea maximă permisă.

Tipul *NUMBER* memorează numerele în virgulă fixă și virgulă mobilă. El are forma generală *NUMBER* (*m*, *n*), unde *m* reprezintă numărul total de cifre, iar *n* numărul de zecimale. Valoarea unei variabile de tip *NUMBER* este cuprinsă între 1.0E-129 și 9.99E125. Numărul de zecimale determină poziția în care apare rotunjirea. Valoarea sa este cuprinsă între -84 și 127, iar implicit este 0.

Tipul *NUMBER* are următoarele subtipuri, care au aceleași intervale de valori: *NUMERIC*, *REAL*, *DEC*, *DECIMAL* și *DOUBLE PRECISION* (pentru memorarea datelor numerice în virgulă fixă), *FLOAT* (pentru memorarea datelor numerice în virgulă mobilă), *SMALLINT*, *INTEGER* și *INT* (pentru memorarea numerelor întregi). Aceste subtipuri se pot utiliza pentru compatibilitate *ANSI/ISO*, *IBM SQL/DS* sau *IBM DB2*.

Tipul *BINARY_INTEGER* memorează numere întregi cu semn având valori cuprinse între -2^{31} - 1 și 2^{31} - 1. Acest tip de date este utilizat frecvent pentru indecșii tabelelor, nu necesită conversii și admite mai multe subtipuri. De exemplu, pentru a restricționa domeniul variabilelor la valori întregi nenegative se utilizează tipurile *NATURAL* (0 .. 2^{31} – 1) și *POSITIVE* (1 .. 2^{31} – 1).

Tipul *PLS_INTEGER* este utilizat pentru stocarea numerelor întregi cu semn și are același interval de definire ca și tipul *BINARY_INTEGER*. Operațiile cu acest tip sunt efectuate mai rapid (folosesc aritmetica mașinii), decât cele cu tipurile *NUMBER* sau *BINARY_INTEGER* (folosesc librării aritmetice). Prin

urmare, pentru o mai bună performanță, este preferabil să se utilizeze tipul *PLS INTEGER*.

Variabilele alfanumerice pot fi de tip *CHAR*, *VARCHAR2*, *LONG*, *RAW* şi *LONGRAW*. Reprezentarea internă depinde de setul de caractere ales (*ASCII* sau *EBCDIC*).

Tipurile *CHAR*, *VARCHAR2* și *RAW* pot avea un parametru pentru a preciza lungimea maximă. Dacă aceasta nu este precizată atunci, implicit, se consideră 1. Lungimea este exprimată în octeți (nu în caractere). Subtipurile acestor tipuri se pot utiliza pentru compatibilitate *ANSI/ISO*, *IBM SQL/DS* sau *IBM DB2*.

În *Oracle9i* a fost extinsă sintaxa pentru *CHAR* și *VARCHAR2*, permiţând ca variabila ce precizează lungimea maximă să fie de tip *CHAR* sau *BYTE*.

Variabilele de tip *LONG* pot memora texte, tabele de caractere sau documente, prin urmare șiruri de caractere de lungime variabilă de până la 32760 octeți. Este similar tipului *VARCHAR2*.

Tipul *RAW* permite memorarea datelor binare (biţi) sau a şirurilor de octeţi. De exemplu, o variabilă *RAW* poate memora o secvenţă de caractere grafice sau o imagine digitizată. Tipul *RAW* este similar tipului alfanumeric, cu excepţia faptului că *PL/SQL* nu interpretează datele de tip *RAW*. *Oracle* nu face conversia datelor de acest tip, atunci când se transmit de la un sistem la altul. Chiar dacă lungimea maximă a unei variabile *RAW* poate fi 32767 octeţi, într-o coloană *RAW* a bazei de date nu se pot introduce decât 2000 octeţi. Pentru a insera valori mai mari se foloseşte o coloană de tip *LONG RAW*, care are lungimea maximă 2³¹ octeţi. *LONG RAW* este similar tipului *LONG*, dar datele nu mai sunt interpretate de *PL/SQL*.

Tipurile TIMESTAMP, TIMESTAMP WITH TIME ZONE, TIMESTAMP WITH LOCAL TIME ZONE, INTERVAL YEAR TO MONTH, INTERVAL DAY TO SECOND au fost introduse în Oracle9i și permit rafinări ale tipului DATE. De exemplu, TIMESTAMP poate lua în considerare și fracțiuni de secundă.

PL/SQL suportă două seturi de caractere: una specifică bazei de date care este utilizată pentru definirea identificatorilor și a codului sursă (*database character set - DCS*) și o mulțime de caractere naționale care este folosită pentru reprezentarea informației cu caracter național (*national character set - NCS*).

Tipurile de date *NCHAR* și *NVARCHAR2* sunt utilizate pentru stocarea în baza de date a șirurilor de caractere ce folosesc *NCS*. Ele oferă suport pentru globalizarea datelor, astfel încât utilizatorii din toată lumea pot interacționa cu

Oracle în limba lor națională. Aceste tipuri de date suportă numai date Unicode.

Unicode este o mulțime de caractere globale care permite stocarea de informație în orice limbă, folosind o mulțime unică de caractere. Prin urmare, unicode furnizează o valoare cod unică pentru fiecare caracter, indiferent de platformă, program sau limbă.

Variabile nespecifice *PL/SQL*

Variabila de legătură (*bind*) se declară într-un mediu gazdă și este folosită pentru transferul (la execuție) valorilor numerice sau de tip caracter în/din unul sau mai multe programe *PL/SQL*. Variabilele declarate în mediul gazdă sau în cel apelant pot fi referite în instrucțiuni *PL/SQL*, dacă acestea nu sunt în cadrul unei proceduri, funcții sau pachet.

În *SQL*Plus*, variabilele de legătură se declară folosind comanda *VARIABLE*, iar pentru afișarea valorilor acestora se utilizează comanda *PRINT*. Ele sunt referite prin prefixarea cu simbolul ":", pentru a putea fi deosebite de variabilele declarate în *PL/SQL*.

Deoarece instrucțiunile *SQL* pot fi integrate în programe *C*, este necesar un mecanism pentru a transfera valori între mediul de programare *C* și instrucțiunile *SQL* care comunică cu *server*-ul bazei de date *Oracle*. În acest scop, în programul încapsulat sunt definite variabilele gazdă (*host*). Acestea sunt declarate între directivele *BEGIN DECLARE SECTION* și *END DECLARE SECTION* ale preprocesorului.

O valoare *null* în baza de date nu are o valoare corespunzătoare în mediul limbajului gazdă (de exemplu, limbajul *C*). Pentru a rezolva problema comunicării valorilor *null* între programul scris în limbaj gazdă și sistemul *Oracle*, au fost definite variabilele indicator. Acestea sunt variabile speciale de tip întreg, folosite pentru a indica dacă o valoare *null* este recuperată (extrasă) din baza de date sau stocată în aceasta. Ele au următoarea formă:

:nume extern [: indicator]

De exemplu, dacă atribuirea este făcută de limbajul gazdă, valoarea -1 a indicatorului specifică faptul că PL/SQL trebuie să înlocuiască valoarea variabilei prin null, iar o valoare a indicatorului mai mare ca zero precizează că PL/SQL trebuie să considere chiar valoarea variabilei.

Declararea variabilelor

Identificatorii *PL/SQL* trebuie declarați înainte de a fi referiți în blocul *PL/SQL*. Dacă în declarația unei variabile apar referiri la alte variabile, acestea trebuie să fi fost declarate anterior. Orice variabilă declarată într-un bloc este

accesibilă blocurilor conținute sintactic în acesta.

Tipurile scalare sunt predefinite în pachetul *STANDARD*. Pentru a folosi un astfel de tip într-un program este suficient să fie declarată o variabilă de tipul respectiv.

Tipurile compuse sunt definite de utilizator. Prin urmare, în acest caz trebuie definit efectiv tipul și apoi declarată variabila de tipul respectiv.

În declararea variabilelor pot fi utilizate atributele %TYPE și %ROWTYPE, care reprezintă tipuri de date implicite. Aceste tipuri permit declararea unei variabile în concordanță cu declarații de variabile făcute anterior.

Atributul %TYPE permite definirea unei variabile având tipul unei variabile declarate anterior sau tipul unei coloane dintr-un tabel.

Atributul %ROWTYPE permite definirea unei variabile având tipul unei înregistrări dintr-un tabel. Avantajul utilizării acestui atribut constă în faptul că nu este necesar să se cunoască numărul și tipurile coloanelor tabelului. Elementele individuale ale acestei structuri de tip înregistrare sunt referite în maniera clasică, prefixând numele coloanei cu numele variabilei declarate.

Calitatea atributelor %TYPE și %ROWTYPE constă în faptul că simplifică întreţinerea codului PL/SQL. De exemplu, poate fi modificată dimensiunea unei coloane, fără să fie necesară modificarea declaraţiei variabilelor al căror tip s-a definit făcând referință la tipul coloanei respective.

Sintaxa declarării unei variabile este următoarea:

```
identificator [CONSTANT] {tip_de_date | identificator%TYPE |
    identificator%ROWTYPE} [NOT NULL]
[ {:= | DEFAULT} expressie_PL/SQL];
```

Se pot defini constante (valoarea stocată nu poate fi modificată) prin specificarea la declarare a cuvântului cheie *CONSTANT*.

```
NUMBER (15) NOT NULL := 0;
v valoare
v data achizitie DATE DEFAULT SYSDATE;
v hartie
                 VARCHAR2(15) := 'Lucioasa';
c valoare
                 CONSTANT NUMBER := 100000;
v stare
                 VARCHAR2(20) DEFAULT 'Buna';
                 BOOLEAN
v clasificare
                          DEFAULT FALSE;
v cod fotografie fotografie.cod fotografie%TYPE;
v fotografie
                 fotografie%ROWTYPE;
int an luna
                 INTERVAL YEAR TO MONTH :=
```

Observații:

- Pentru a denumi o variabilă este utilizată frecvent (pentru uşurința referirii) prefixarea cu litera *v* (*v_identificator*), iar pentru o constantă este folosită prefixarea cu litera *c* (*c_identificator*).
- Variabilele pot fi inițializate, iar dacă o variabilă nu este inițializată, valoarea implicită a acesteia este *null*. Dacă o variabilă este declarată *NOT NULL*, atunci ea va fi obligatoriu inițializată.
- Pentru a iniţializa o variabilă sau o constantă poate fi utilizată o expresie *PL/SQL* compatibilă ca tip cu variabila sau constanta respectivă.
- Constantele trebuie inițializate când sunt declarate, altfel apare o eroare la compilare.
- În secțiunea declarativă, pe fiecare linie, există o singură declarație de variabilă.
- Două obiecte (variabile) pot avea același nume cu condiția să fie definite în blocuri diferite. Dacă ele coexistă, poate fi folosit doar obiectul declarat în blocul curent.
- Atributul %ROWTYPE nu poate include clauze de iniţializare.

Definirea subtipurilor

Subtipurile derivă dintr-un tip de bază, la care se adaugă anumite restricții. De exemplu, *NATURAL* este un subtip predefinit *PL/SQL*, derivat din tipul de bază *BINARY_INTEGER*, cu restricția că permite prelucrarea valorilor întregi nenegative.

Prin urmare, un subtip nu reprezintă un nou tip de date, ci un tip existent asupra căruia se aplică anumite constrângeri. Subtipurile presupun același set de operații ca și tipul de bază, dar aplicate unui subset de valori al acestui tip.

Sistemul *Oracle* permite ca utilizatorul să-și definească propriile sale tipuri și subtipuri de date în partea declarativă a unui bloc *PL/SQL*, subprogram sau pachet utilizând sintaxa:

SUBTYPE nume subtip IS tip de baza [NOT NULL];

În dicționarul datelor există vizualizări care furnizează informații despre tipurile de date create de utilizator (*USER TYPES*, *USER TYPE ATTRS*).

Conversii între tipuri de date

Există două tipuri de conversii, implicite și explicite. PL/SQL face

automat conversii implicite între caractere și numere sau între caractere și date calendaristice. Chiar dacă sistemul realizează automat aceste conversii, în practică se utilizează frecvent funcții de conversie explicită.

Funcțiile de conversie explicită din *SQL* sunt utilizabile și în *PL/SQL*. Acestea sunt: *TO_NUMBER*, *TO_CHAR*, *TO_DATE*, *TO_MULTI_BYTE*, *TO_SINGLE_BYTE*, *TO_CLOB*, *TO_LOB*, *CHARTOROWID*, *ROWIDTOCHAR*, *RAWTOHEX*, *HEXTORAW*.

În *Oracle9i* se pot folosi următoarele funcții de conversie: *ASCIISTR*, *BIN_TO_NUM*, *NUMTODSINTERVAL*, *TO_TIMESTAMP*, *TO_YMINTERVAL*, *TO_NCHAR*, *TO_NCLOB*, *TO_TIMESTAMP_TZ*, *NUMTOYMINTERVAL*, *TO_DSINTERVAL*, *REFTOHEX*, *RAWTOHEX*, *RAWTONHEX*, *FROM_TZ*, *ROWIDTONCHAR*, *COMPOSE*, *DECOMPOSE*.

Denumirile acestor funcții reflectă posibilitățile pe care le oferă. De exemplu, *TO_YMINTERVAL* convertește argumentele sale la tipul *INTERVAL YEAR TO MONTH* conform unui format specificat. Funcția *COMPOSE* convertește un șir de caractere la un șir *unicode* (asociază o valoare cod unică pentru fiecare simbol din șir).

Înregistrări

Tipul *RECORD* oferă un mecanism pentru prelucrarea înregistrărilor. Înregistrările au mai multe câmpuri ce pot fi de tipuri diferite, dar care sunt legate din punct de vedere logic.

Declararea tipului RECORD se face conform următoarei sintaxe:

```
TYPE nume_tip IS RECORD

(nume_câmpl {tip_câmp | variabilă%TYPE |
nume_tabel.coloană%TYPE | nume_tabel%ROWTYPE}

[[NOT NULL] {:= | DEFAULT} expresiel],
(nume_câmp2 {tip_câmp | variabilă%TYPE |
nume_tabel.coloană%TYPE | nume_tabel%ROWTYPE}

[[NOT NULL] {:= | DEFAULT} expresie2],...);
```

Identificatorul *nume_tip* reprezintă numele tipului *RECORD* care se va specifica în declararea înregistrărilor, *nume_câmp* este numele unui câmp al înregistrării, iar *tip_câmp* este tipul de date al câmpului.

Observaţii:

- Dacă un câmp nu este inițializat, atunci se consideră implicit că are valoarea *null*. Dacă s-a specificat constrângerea *NOT NULL*, atunci obligatoriu câmpul trebuie inițializat, iar inițializarea se face cu o valoare diferită de *null*.
- Pentru referirea câmpurilor individuale din înregistrare se prefixează

- numele câmpului cu numele înregistrării.
- Pot fi asignate valori unei înregistrări utilizând comenzile *SELECT*, *FETCH* sau instrucțiunea clasică de atribuire. De asemenea, o înregistrare poate fi asignată altei înregistrări de același tip.
- Componentele unei înregistrări pot fi de tip scalar, *RECORD*, *TABLE*, obiect, colecție (dar nu de tipul *REF CURSOR*).
- *PL/SQL* permite declararea și referirea înregistrărilor imbricate.
- Numărul de câmpuri ale unei înregistrări nu este limitat.
- Înregistrările nu pot fi comparate (egalitate, inegalitate sau *null*).
- Înregistrările pot fi parametri în subprograme și pot să apară în clauza *RETURN* a unei funcții.

Diferența dintre atributul %ROWTYPE și tipul de date compus RECORD este că tipul RECORD permite specificarea tipului de date pentru câmpuri și declararea acestora. Numele câmpului poate coincide cu numele unei coloane.

Oracle9i introduce câteva facilități legate de acest tip de date.

- Se poate insera (*INSERT*) o linie într-un tabel utilizând o înregistrare. Nu mai este necesară listarea câmpurilor individuale, ci este suficientă utilizarea numelui înregistrării.
- Se poate reactualiza (*UPDATE*) o linie a unui tabel utilizând o înregistrare. Sintaxa *SET ROW* permite să se reactualizeze întreaga linie folosind conținutul unei înregistrări.
- Într-o înregistrare se poate regăsi și returna sau șterge informația din clauza *RETURNING* a comenzilor *UPDATE* sau *DELETE*.
- Dacă în comenzile *UPDATE* sau *DELETE* se modifică mai multe linii, atunci pot fi utilizate în sintaxa *BULK COLLECT INTO*, colecții de înregistrări.

Exemplu:

Exemplul următor arată modul în care poate să fie utilizată o înregistrare în clauza *RETURNING* asociată comenzii *DELETE*.

```
DECLARE
  TYPE val_fotografie IS RECORD (
    cheie NUMBER,
    val NUMBER);
  v_info_valoare val_fotografie;
BEGIN
  DELETE FROM fotografie
    WHERE cod_fotografie = 753
  RETURNING cod fotografie, valoare
```

În *PL/SQL* este folosit frecvent tipul tablou de înregistrări. Referirea la un element al tabloului se face prin forma clasică: *tabel(index).câmp*.

Exemplu:

Să se definească un tablou de înregistrări având tipul celor din tabelul *organizator*. Să se inițializeze un element al tabloului și să se introducă în tabelul *organizator*. Să se șteargă elementele tabloului.

```
CREATE TABLE organizator
  (cod org INTEGER,
   nume VARCHAR2 (50),
   adresa VARCHAR2(50),
   tip VARCHAR2(20));
DECLARE
  TYPE org table type IS TABLE OF organizator%ROWTYPE
    INDEX BY BINARY INTEGER;
  org table org table type;
             NUMBER;
BEGIN
  IF org table.COUNT <>0 THEN
    i := org table.LAST+1;
    ELSE i := \overline{1};
  END IF;
  org table(i).cod org := 752;
  org table(i).nume := 'Grigore Ion';
  org table(i).adresa := 'Calea Plevnei 18 Sibiu';
  org table(i).tip := 'persoana fizica';
  INSERT INTO organizator
  VALUES (org table(i).cod org, org table(i).nume,
          org table(i).adresa, org table(i).tip);
  -- sau folosind noua facilitate Oracle9i
  -- INSERT INTO organizator
  -- VALUES (org table(i));
  org table.DELETE;
  DBMS OUTPUT.PUT LINE ('Dupa aplicarea metodei DELETE
sunt ' || TO CHAR(org table.COUNT) || ' elemente');
END;
```

Colecții

Uneori este preferabil să fie prelucrate simultan mai multe variabile de același tip. Tipurile de date care permit acest lucru sunt colecțiile. Fiecare element are un indice unic, care determină poziția sa în colecție.

Oracle7 a furnizat tipul *index-by table*, inițial numit *PL/SQL table* datorită asemănării sale cu structura tabelelor relaționale. *Oracle8* a introdus două tipuri colecție, *nested table* și *varray*. *Oracle9i* permite crearea de colecții pe mai multe niveluri, adică colecții de colecții.

Prin urmare, în *PL/SQL* există trei tipuri de colecții:

- tablouri indexate (*index-by tables*);
- tablouri imbricate (nested tables);
- vectori (varrays sau varying arrays).

Tipul *index-by table* poate fi utilizat numai în declarații *PL/SQL*. Tipurile *varray* și *nested table* pot fi utilizate atât în declarații *PL/SQL*, cât și în declarații la nivelul schemei (de exemplu, pentru definirea tipului unei coloane a unui tabel relațional).

Exemplu:

În exemplul care urmează sunt ilustrate cele trei tipuri de colecții.

```
DECLARE
       tab index IS TABLE OF NUMBER
  TYPE
    INDEX BY BINARY INTEGER;
  TYPE tab imbri IS TABLE OF NUMBER;
        vector IS VARRAY(15) OF NUMBER;
  TYPE
  v tab index tab index;
  v tab imbri tab imbri;
  v vector
              vector;
BEGIN
  v tab index(1) := 72;
  v tab index(2) := 23;
  v tab imbri := tab imbri(5, 3, 2, 8, 7);
  v vector := vector(1, 2);
END;
```

Observații:

- Deoarece colecțiile nu pot fi comparate (egalitate sau inegalitate), ele nu pot să apară în clauzele *DISTINCT*, *GROUP BY*, *ORDER BY*.
- Tipul colecție poate fi definit într-un pachet.
- Tipul colecție poate să apară în clauza RETURN a unei funcții.
- Colecțiile pot fi parametri formali într-un subprogram.
- Accesul la elementele individuale ale unei colecții se face prin

utilizarea unui indice.

Tablouri indexate

Tipul de date *index-by table* oferă un mecanism pentru prelucrarea tablourilor. Tabloul indexat *PL/SQL* are două componente: o coloană ce cuprinde cheia primară pentru acces la liniile tabloului și o coloană care include valoarea efectivă a elementelor tabloului.

Oracle7 asigură definirea tablourilor de înregistrări care pot fi declarate și utilizate numai în programe *PL/SQL*, *Oracle8* realizează definirea tablourilor de tipuri obiect, iar *Oracle9i* permite definirea tablourilor de colecții.

În *Oracle9i* tipul *index-by table* este redenumit *associative array* pentru compatibilitate (de limbaj) cu termenul folosit în alte limbaje de programare (C++, *JavaScript*, *Perl*) pentru a defini această structură de date.

Tablourile indexate PL/SQL trebuie definite în doi pași: se definește tipul TABLE; se declară tabloul indexat PL/SQL de acest tip.

Declararea tipului *TABLE* se face respectând următoarea sintaxă:

```
TYPE nume_tip IS TABLE OF

{tip_coloană | variabilă%TYPE |

nume_tabel.coloană%TYPE [NOT NULL] |

nume_tabel%ROWTYPE}

INDEX BY tip_indexare;
```

Identificatorul *nume_tip* este numele noului tip definit care va fi specificat în declararea tabloului *PL/SQL*, iar *tip_coloană* este un tip scalar simplu (de exemplu, *VARCHAR2*, *CHAR*, *DATE* sau *NUMBER*).

Până la versiunea *Oracle9i* unicul tip de indexare acceptat era *INDEX BY BINARY_INTEGER*. *Oracle9i* permite următoarele opțiuni pentru *tip_indexare*: *PLS_INTEGER*, *NATURAL*, *POSITIVE*, *VARCHAR2(n)* sau chiar indexarea după un tip declarat cu %TYPE. Nu sunt permise indexările *INDEX BY NUMBER*, *INDEX BY INTEGER*, *INDEX BY DATE*, *INDEX BY VARCHAR2*, *INDEX BY CHAR(n)* sau indexarea după un tip declarat cu %TYPE în care intervine unul dintre tipurile enumerate anterior.

Observații:

- Elementele unui tablou indexat nu sunt într-o ordine particulară și pot fi inserate cu chei arbitrare.
- Deoarece nu există constrângeri de dimensiune, dimensiunea tabloului se modifică dinamic.
- Tabloul indexat *PL/SQL* nu trebuie iniţializat.

- Un tablou indexat neinițializat este vid.
- Un element al tabloului este nedefinit atâta timp cât nu are atribuită o valoare efectivă.
- Inițial, un tablou indexat este nedens. După declararea unui tablou se poate face referire la liniile lui prin precizarea valorii cheii primare.
- Dacă se face referire la o linie care nu există, atunci se produce excepția NO_DATA_FOUND.
- Dacă se dorește contorizarea numărului de linii, trebuie declarată o variabilă în acest scop sau poate fi utilizată o metodă asociată tabloului.
- Deoarece numărul de linii nu este limitat, operația de adăugare de linii este restricționată doar de dimensiunea memoriei alocate.
- Tablourile pot să apară ca argumente într-o procedură.

Pentru inserarea unor valori din tablourile *PL/SQL* într-o coloană a unui tabel de date se utilizează instrucțiunea *INSERT* în cadrul unei secvențe repetitive *LOOP*. Asemănător, pentru regăsirea unor valori dintr-o coloană a unei baze de date într-un tablou *PL/SQL* se utilizează instrucțiunea *FETCH* (cursoare) sau instrucțiunea de atribuire în cadrul unei secvențe repetitive *LOOP*.

Pentru a șterge liniile unui tablou fie se asignează elementelor tabloului valoarea *null*, fie se declară un alt tablou *PL/SQL* (de același tip) care nu este inițializat și acest tablou vid se asignează tabloului *PL/SQL* care trebuie șters. În *PL/SQL* 2.3 ștergerea liniilor unui tabel se poate face utilizând metoda *DELETE*.

Exemplu:

Să se definească un tablou indexat *PL/SQL* având elemente de tipul *NUMBER*. Să se introducă 20 de elemente în acest tablou. Să se șteargă tabloul.

```
DECLARE
   TYPE tablou_numar IS TABLE OF NUMBER
    INDEX BY PLS_INTEGER;
   v_tablou tablou_numar;
BEGIN
   FOR i IN 1..20 LOOP
     v_tablou(i) := i*i;
     DBMS_OUTPUT.PUT_LINE(v_tablou(i));
END LOOP;
   --v tablou := NULL;
```

```
--aceasta atribuire da eroarea PLS-00382
FOR i IN v_tablou.FIRST..v_tablou.LAST LOOP
   v_tablou(i) := NULL;
END LOOP;
DBMS_OUTPUT.PUT_LINE('tabloul are ' ||
   v_tablou.COUNT || ' elemente');
END;
```

Vectori

Vectorii (*varray*) sunt structuri asemănătoare vectorilor din limbajele *C* sau *Java*. Spre deosebire de tablourile indexate, vectorii au o dimensiune maximă (constantă) stabilită la declarare. În special, se utilizează pentru modelarea relațiilor *one-to-many*, atunci când numărul maxim de elemente din partea ,*many*" este cunoscut și ordinea elementelor este importantă.

Vectorii reprezintă structuri dense. Fiecare element are un index care dă poziția sa în vector și care este folosit pentru accesarea elementelor particulare. Limita inferioară a indicelui este 1. Vectorul poate conține un număr variabil de elemente, de la 0 (vid) la numărul maxim specificat obligatoriu în definiția sa.

Tipul de date vector este declarat utilizând sintaxa:

```
TYPE nume_tip IS

{VARRAY | VARYING ARRAY} (lungime_maximă)

OF tip_elemente [NOT NULL];
```

Identificatorul *nume_tip* este numele tipului de date vector, iar *lungime_maximă* reprezintă numărul maxim de elemente din vector. *Tip_elemente* este un tip scalar *PL/SQL*, tip înregistrare sau tip obiect. De asemenea, acest tip poate fi definit utilizând atributele *%TYPE* sau *%ROWTYPE*.

În *Oracle9i* sunt permise (pentru *tip_elemente*) tipurile *TABLE* sau alt tip *VARRAY*. Există restricții referitoare la tipul elementelor, în sensul că acesta nu poate să fie *BOOLEAN*, *NCHAR*, *NCLOB*, *NVARCHAR2*, *REF CURSOR*, *PLS_INTEGER*, *LONG*, *LONG RAW*, *NATURAL*, *NATURALN*, *POSITIVE*, *POSITIVEN*, *BINARY_INTEGER*, *SIGNTYPE*, *STRING*, tip obiect cu atribute *TABLE* sau *VARRAY*, *BLOB*, *CLOB*, tip obiect cu atribute *BLOB* sau *CLOB*.

```
DECLARE
  TYPE secventa IS VARRAY(5) OF VARCHAR2(10);
  v_sec secventa :=
        secventa ('alb','negru','rosu','verde');
```

```
14
```

```
BEGIN
  v_sec(3) := 'rosu';
  v_sec.EXTEND;
  v_sec(5) := 'albastru';
  -- extinderea la 6 elemente va genera eroarea ORA-
06532
  v_sec.EXTEND;
END;
```

Tablouri imbricate

Tablourile imbricate (*nested table*) sunt tablouri indexate a căror dimensiune nu este stabilită. Un tablou imbricat este o mulțime neordonată de elemente de același tip. Valorile de acest tip pot fi stocate în baza de date, pot fi prelucrate direct în instrucțiuni *SQL* și au excepții predefinite proprii. Numărul maxim de linii ale unui tablou imbricat este dat de capacitatea maximă 2 *GB*.

Sistemul *Oracle* nu stochează liniile unui tablou imbricat într-o ordine particulară. Dar, când se regăsește tabloul în variabile *PL/SQL*, liniile vor avea indici consecutivi începând cu valoarea 1. Inițial, aceste tablouri sunt structuri dense, dar se poate ca în urma prelucrării să nu mai aibă indici consecutivi.

Comanda de declarare a tipului de date tablou imbricat are sintaxa:

```
TYPE nume tip IS TABLE OF tip elemente [NOT NULL];
```

Identificatorul *nume_tip* reprezintă numele noului tip de date tablou imbricat, iar *tip_elemente* este tipul fiecărui element din tabloul imbricat, care poate fi un tip definit de utilizator sau o expresie cu %TYPE, respectiv %ROWTYPE.

În *Oracle9i* sunt permise (pentru *tip_elemente*) tipurile *TABLE* sau alt tip *VARRAY*. Există restricții referitoare la tipul elementelor, în sensul că acesta nu poate să fie *BOOLEAN*, *STRING*, *NCHAR*, *NCLOB*, *NVARCHAR2*, *REF CURSOR*, *BINARY_INTEGER*, *PLS_INTEGER*, *LONG*, *LONG RAW*, *NATURAL*, *NATURALN*, *POSITIVE*, *POSITIVEN*, *SIGNTYPE*, tip obiect cu atributele *TABLE* sau *VARRAY*.

Tabloul imbricat are o singură coloană, iar dacă aceasta este de tip obiect, tabloul poate fi vizualizat ca un tabel multicoloană, având câte o coloană pentru fiecare atribut al tipului obiect.

```
DECLARE

TYPE numartab IS TABLE OF NUMBER;

-- se creeaza un tablou cu un singur element
```

```
v_tab_1 numartab := numartab(-7);
-- se creeaza un tablou cu 4 elemente
v_tab_2 numartab := numartab(7,9,4,5);
-- se creeaza un tablou fara nici un element
v_tab_3 numartab := numartab();

BEGIN
v_tab_1(1) := 57;
FOR j IN 1..4 LOOP
    DBMS_OUTPUT.PUT_LINE (v_tab_2(j) || ' ');
    END LOOP;

END;
```

Se observă că singura diferență sintactică între tablourile indexate și cele imbricate este absența clauzei *INDEX BY BINARY_INTEGER*. Mai exact, dacă această clauză lipsește, tipul este tablou imbricat.

Observații:

- Spre deosebire de tablourile indexate, vectorii și tablourile imbricate pot să apară în definirea tabelelor bazei de date.
- Tablourile indexate pot avea indice negativ, domeniul permis pentru index fiind -2147483647..2147483647, iar pentru tabele imbricate domeniul indexului este 1..2147483647.
- Tablourile imbricate, spre deosebire de tablourile indexate, pot fi prelucrate prin comenzi *SQL*.
- Tablourile imbricate trebuie inițializate și/sau extinse pentru a li se adăuga elemente.

Când este creat un tablou indexat care nu are încă elemente, el este vid. Dacă un tablou imbricat (sau un vector) este declarat, dar nu are încă nici un element (nu este inițializat), el este automat inițializat (atomic) *null*. Adică, colecția este *null*, nu elementele sale. Prin urmare, pentru tablouri imbricate poate fi utilizat operatorul *IS NULL*. Dacă se încearcă să se adauge un element la un tablou imbricat *null*, se va genera eroarea "*ORA - 06531: reference to uninitialized collection*" care corespunde excepției predefinite *COLLECTION_IS_NULL*.

Prin urmare, cum poate fi inițializat un tablou imbricat? Ca și obiectele, vectorii și tablourile imbricate sunt inițializate cu ajutorul constructorului. Acesta are același nume ca și tipul colecției referite. *PL/SQL* apelează un constructor numai în mod explicit. Tabelele indexate nu au constructori.

Constructorul primește ca argumente o listă de valori de tip *tip_elemente*.

Elementele sunt numerotate în ordine, de la 1 la numărul de valori date ca parametrii constructorului. Dimensiunea inițială a colecției este egală cu numărul de argumente date în constructor, când aceasta este inițializată. Pentru vectori nu poate fi depășită dimensiunea maximă precizată la declarare. Atunci când constructorul este fără argumente, va crea un obiect fără nici un element, dar care nu are valoarea *null*. Exemplul următor este concludent în acest sens.

Exemplu:

```
DECLARE
        alfa IS TABLE OF VARCHAR2 (50);
  TYPE
  -- creeaza un tablou null
  tab1 alfa:
  -- creeaza un tablou cu un element care este null
  tab2 alfa := alfa();
BEGIN
  IF tab1 IS NULL THEN
    DBMS OUTPUT.PUT LINE('tab1 este NULL');
  ELSE
    DBMS OUTPUT.PUT LINE('tab1 este NOT NULL');
  END IF:
  IF tab2 IS NULL THEN
    DBMS OUTPUT.PUT LINE('tab2 este NULL');
  ELSE
    DBMS OUTPUT.PUT LINE('tab2 este NOT NULL');
  END IF;
END;
    În urma execuției acestui bloc se obține următorul rezultat:
tab1 este NULL
tab2 este NOT NULL
```

Excepțiile semnificative care apar în cazul utilizării incorecte a colecțiilor sunt prezentate în exemplul care urmează.

```
DECLARE

TYPE numar IS TABLE OF INTEGER;

alfa numar;

BEGIN
```

```
alfa(1) := 77;
  -- declanseaza exceptia COLLECTION IS NULL
  alfa := numar(15, 26, 37);
  alfa(1) := ASCII('X');
  alfa(2) := 10*alfa(1);
  alfa('P') := 77;
      declanseaza
                    exceptia
                              VALUE ERROR
                                              deoarece
indicele nu este convertibil la intreg */
  alfa(4) := 47;
      declanseaza
                    exceptia
                               SUBSCRIPT BEYOND COUNT
                                               element
deoarece
           indicele se
                           refera
                                    la
                                         un
neinitializat */
  alfa(null) :=
                    7;
                               declanseaza
                                              exceptia
VALUE ERROR
  alfa(0) := 7; -- exceptia SUBSCRIPT OUTSIDE LIMIT
  alfa.DELETE(1);
  IF alfa(1) = 1 THEN ... -- exceptia NO DATA FOUND
END;
```

Tablourile imbricate și vectorii pot fi utilizați drept câmpuri în tabelele bazei. Aceasta presupune că fiecare înregistrare din tabelul respectiv conține un obiect de tip colecție. Înainte de utilizare, tipul trebuie stocat în dicționarul datelor, deci trebuie declarat prin comanda:

```
CREATE TYPE nume tip AS {TABLE | VARRAY} OF tip elemente;
```

După crearea tabelului (prin comanda *CREATE TABLE*), pentru fiecare câmp de tip tablou imbricat din tabel este necesară clauza de stocare:

NESTED TABLE nume_câmp STORE AS nume_tabel;

Colecții pe mai multe niveluri

În *Oracle9i* se pot construi colecții pe mai multe niveluri (*multilevel collections*), prin urmare colecții ale căror elemente sunt, în mod direct sau indirect, colecții. În felul acesta pot fi definite structuri complexe: vectori de vectori, vectori de tablouri imbricate, tablou imbricat de vectori, tablou imbricat de tablouri imbricate, tablou imbricat sau vector de un tip definit de utilizator care are un atribut de tip tablou imbricat sau vector.

Aceste structuri complexe pot fi utilizate ca tipuri de date pentru definirea coloanelor unui tabel relațional, ale atributelor unui obiect într-un tabel obiect

sau ale variabilelor *PL/SQL*. Numărul nivelurilor de imbricare este limitat doar de capacitatea de stocare a sistemului.

Pentru a accesa un element al colecției incluse sunt utilizate două seturi de paranteze. Obiectele de tipul colecție pe mai multe niveluri nu pot fi comparate.

Exemplu:

În exemplele care urmează sunt definite trei structuri complexe și sunt prezentate câteva modalități de utilizare ale acestora. Exemplele se referă la vectori pe mai multe niveluri, tablouri imbricate pe mai multe niveluri și tablouri indexate pe mai multe niveluri.

```
DECLARE
       alfa IS VARRAY(10) OF INTEGER;
  TYPE
  TYPE beta IS VARRAY(10) OF alfa;
  valf alfa := alfa(12,31,5); --initializare
  vbet beta :=
             beta(valf, alfa(55, 6, 77), alfa(2, 4), valf);
  i
        integer;
  var1
        alfa;
BEGIN
  i := vbet(2)(3); -- i va lua valoarea 77
  vbet.EXTEND; -- se adauga un element de tip vector
la vbet
  vbet(5) := alfa(56,33);
  vbet(4) := alfa(44,66,77,4321);
  vbet(4)(4) := 7; -- 4321 este inlocuit cu 7
  vbet(4).EXTEND; -- se adauga un element la al 4-lea
element
  vbet(4)(5) := 777; -- acest nou element adaugat va
fi 777
FOR i in vbet.FIRST..vbet.LAST LOOP
  FOR j in vbet(i).FIRST..vbet(i).LAST loop
    DBMS OUTPUT.PUT(vbet(i)(j)||' ');
  END LOOP;
  DBMS OUTPUT.NEW LINE;
  END LOOP;
```

```
19
```

```
DECLARE
  TYPE
       gama IS TABLE OF VARCHAR2 (20);
  TYPE delta IS TABLE OF gama;
  TYPE teta IS VARRAY(10) OF INTEGER;
  TYPE epsi IS TABLE OF teta;
  var1 gama := gama('alb', 'negru');
  var2 delta := delta(var1);
  var3 epsi := epsi(teta(31,15), teta(1,3,5));
BEGIN
  var2.EXTEND;
  var2(2) := var2(1);
  var2.DELETE(1); -- sterge primul element din var2
  /* sterge primul sir de caractere din al doilea
     tabel al tabelului imbricat */
  var2(2).DELETE(1);
END;
DECLARE
  TYPE alfa IS TABLE OF INTEGER INDEX BY
BINARY INTEGER;
  TYPE beta IS TABLE OF alfa INDEX BY
BINARY INTEGER;
  TYPE gama IS VARRAY(10) OF VARCHAR2(30);
  TYPE delt IS TABLE OF gama INDEX BY
BINARY INTEGER;
  var1 gama := gama('alb', 'negru');
  var2 beta;
  var3 delt;
  var4 alfa;
  var5 alfa; -- tabel null
BEGIN
  var4(1) := 324;
  var4(2) := 222;
  var4(42) := 333;
  var2(27) := var4;
  var3(39) := gama(77,76,89,908);
  -- var2(40)(3) := 55; eroare nu exista elementul 40
in var2
  var2(40) := var5; -- asignez un tabel null
```

```
20
  var2(40)(3) := 55; -- corect
END;
/
```

Prelucrarea colecțiilor

O colecție poate fi exploatată fie în întregime (atomic) utilizând comenzi *LMD*, fie pot fi prelucrate elemente individuale dintr-o colecție (*piecewise updates*) utilizând operatori *SQL* sau anumite facilități oferite de *PL/SQL*.

Comanda *INSERT* permite inserarea unei colecții într-o linie a unui tabel. Colecția trebuie să fie creată și inițializată anterior. Comanda *UPDATE* este folosită pentru modificarea unei colecții stocate, iar *DELETE* poate șterge o linie ce conține o colecție. Colecțiile din baza de date pot fi regăsite în variabile *PL/SQL*, utilizând comanda *SELECT*.

```
CREATE OR REPLACE TYPE fotografielist AS VARRAY (10)
OF NUMBER (4);
CREATE TABLE sala foto (
  cod sala
                   NUMBER (10),
  nume sala
                   VARCHAR2 (20),
  info
                   fotografielist);
DECLARE
  v foto
            fotografielist := fotografielist(777,
888, 999);
  v info foto fotografielist :=
fotografielist(7007);
             sala foto.info%TYPE;
  v info
  v cod
             sala foto.cod sala%TYPE := 4567;
BEGIN
  INSERT INTO sala foto
  VALUES (4567, 'Sala alba',
fotografielist (4567, 4987));
  INSERT INTO sala foto
  VALUES (2345, 'Sala florentina', v foto);
  INSERT INTO sala foto
  VALUES (123, 'Sala baroca', v info foto);
  SELECT info
  INTO
        v info
  FROM sala foto
  WHERE cod sala = v cod;
```

```
FOR j IN v_info.FIRST..v_info.LAST LOOP
    DBMS_OUTPUT.PUT_LINE (v_info(j));
    END LOOP;
END;
```

Un vector stocat într-un tabel este prelucrat ca un întreg (nu pot fi modificate elemente individuale). Prin urmare, elementele individuale ale unui vector nu pot fi referite în comenzile *INSERT*, *UPDATE* sau *DELETE*. Pentru referirea acestora trebuie utilizate comenzi procedurale *PL/SQL*. Pentru a modifica un vector, el trebuie selectat într-o variabilă *PL/SQL* a cărei valoare poate fi modificată și apoi reinserată în tabel.

Tablourile imbricate depuse în baza de date sunt mai flexibile, deoarece pot fi prelucrate fie în întregime, fie ca elemente individuale. În fiecare caz pot fi utilizate numai comenzi *SQL*. Se pot face reactualizări sau inserări asupra tablourilor imbricate care dau o valoare nouă pentru întreaga colecție sau se pot face inserări, ștergeri, reactualizări de elemente particulare din colecție.

O colecție poate fi asignată altei colecții prin comenzile *INSERT*, *UPDATE*, *FETCH*, *SELECT*, instrucțiunea de atribuire sau prin apelul unui subprogram, dar colecțiile trebuie să fie de același tip. Dacă unei colecții i se asignează o colecție atomic *null*, aceasta devine atomic *null* și trebuie reinițializată.

În *Oracle8i* a fost introdus operatorul *TABLE*, ce permite prelucrarea elementelor unui tablou imbricat care este stocat într-un tabel. Operatorul permite interogarea unei colecții în clauza *FROM* (la fel ca un tabel).

Operandul lui *TABLE* este fie numele unei colecții și atunci rezultatul operandului este tot o colecție, fie este o subinterogare referitoare la o colecție, iar în acest caz, operatorul *TABLE* returnează o singură valoare (coloană) care este un tablou imbricat sau un vector. Prin urmare, lista din clauza *SELECT* a subcererii trebuie să aibă un singur articol. Subcererea nu poate returna colecții pentru mai multe linii.

Exemplu:

Se presupune că tabelul *fotografie* are o coloană *info* de tip tablou imbricat. În acest tablou este precizat pentru fiecare fotografie codul revistei în care a apărut. Să se insereze o linie în tabelul imbricat.

```
CREATE OR REPLACE TYPE fotografielist2 IS TABLE OF
NUMBER(4);
/
ALTER TABLE fotografie
```

```
ADD (info fotografielist2)
NESTED TABLE info STORE AS tabel info;
UPDATE fotografie
SET info = fotografielist2(123);
INSERT INTO TABLE (SELECT info
                   FROM
                          fotografie
                          titlu = 'O plaja')
                   WHERE
VALUES (12);
DELETE FROM TABLE (SELECT info
                   FROM
                          fotografie
                   WHERE titlu = 'O plaja') a
WHERE column value = '123';
UPDATE TABLE (SELECT info
              FROM
                     fotografie
                    titlu = 'O plaja') a
              WHERE
SET value(a) = '14'
WHERE column value = '12';
```

Listarea codului fiecărei fotografii de artă și a colecției articolelor referitoare la aceste fotografii se face prin comanda:

```
SELECT a.cod_fotografie, b.*
FROM fotografie a, TABLE (a.info) b;
```

Pentru tablouri imbricate pe mai multe niveluri, operațiile *LMD* pot fi făcute atomic sau pe elemente individuale, iar pentru vectori pe mai multe niveluri, operațiile pot fi făcute numai atomic.

Pentru prelucrarea unei colecții locale se folosesc operatorii *TABLE* și *CAST*. *CAST* are forma sintactică:

```
CAST (nume_colecţie AS tip_colecţie)
```

Operanzii lui CAST sunt o colecție declarată local (de exemplu, într-un bloc PL/SQL anonim) și un tip colecție SQL. CAST convertește colecția locală la tipul specificat. În felul acesta, o colecție poate fi prelucrată ca și cum ar fi un tabel SQL al bazei de date.

Metodele unei colecții

PL/SQL oferă subprograme numite metode (*methods*), care operează asupra unei colecții. Acestea pot fi apelate numai din comenzi procedurale, și nu din *SQL*.

Metodele sunt apelate prin expresia:

nume colecție.nume metodă [(parametri)]

Metodele care se pot aplica colecțiilor *PL/SQL* sunt următoarele:

- COUNT returnează numărul curent de elemente ale unei colecții *PL/SQL*;
- DELETE(n) șterge elementul n dintr-o colecție PL/SQL; DELETE(m, n) șterge toate elementele având indecșii între m și n; DELETE șterge toate elementele unei colecții PL/SQL (nu este validă pentru tipul varrays);
- *EXISTS*(*n*) returnează *TRUE* dacă există al *n*-lea element al unei colecții *PL/SQL* (altfel, returnează *FALSE*, chiar dacă elementul este *null*);
- FIRST, LAST returnează indicele primului, respectiv ultimului element din colecție;
- *NEXT*(*n*), *PRIOR*(*n*) returnează indicele elementului următor, respectiv precedent celui de rang *n* din colecție, iar dacă nu există un astfel de element returnează valoarea *null*;
- *EXTEND* adaugă elemente la sfârșitul unei colecții: *EXTEND* adaugă un element *null* la sfârșitul colecției, *EXTEND*(*n*) adaugă *n* elemente *null*, *EXTEND*(*n*, *i*) adaugă *n* copii ale elementului de rang *i* (nu este validă pentru tipul *index-by tables*);
- *LIMIT* returnează numărul maxim de elemente ale unei colecții (cel de la declarare) pentru tipul vector și *null* pentru tablouri imbricate (nu este validă pentru tipul *index-by tables*);
- TRIM șterge elementele de la sfârșitul unei colecții: TRIM șterge ultimul element, TRIM(n) șterge ultimele n elemente (nu este validă pentru tipul index-by tables). Similar metodei EXTEND, metoda TRIM operează asupra dimensiunii interne a tabloului imbricat.

EXISTS este singura metodă care poate fi aplicată unei colecții atomice null. Orice altă metodă declanșează excepția COLLECTION_IS_NULL.

COUNT, EXISTS, FIRST, LAST, NEXT, PRIOR și LIMIT sunt funcții, iar restul sunt proceduri PL/SQL.

Bulk bind

În exemplul care urmează, comanda *DELETE* este trimisă motorului *SQL* pentru fiecare iterație a comenzii *FOR*.

Exemplu:

```
DECLARE
   TYPE nume IS VARRAY(20) OF NUMBER;
   alfa nume := nume(10,20,70); -- coduri ale salilor
BEGIN
   FOR j IN alfa.FIRST..alfa.LAST LOOP
     DELETE FROM fotografie
   WHERE cod_sala = alfa (j);
   END LOOP;
END;
```

Pentru a realiza mai rapid această operație, ar trebui să existe posibilitatea de a șterge (prelucra) întreaga colecție și nu elemente individuale. Mecanismul care permite acest lucru este cunoscut sub numele *bulk bind*.

În timpul compilării, motorul *PL/SQL* asociază identificatoriilor o adresă, un tip de date și o valoare. Acest proces este numit *binding*.

Comenzile *SQL* din blocurile *PL/SQL* sunt trimise motorului *SQL* pentru a fi executate. Motorul *SQL* poate trimite date înapoi motorului *PL/SQL* (de exemplu, ca rezultat al unei interogări). De multe ori, datele care trebuie prelucrate aparțin unei colecții, iar colecția este iterată printr-un ciclu *FOR*. Prin urmare, transferul (în ambele sensuri) între *SQL* și *PL/SQL* are loc pentru fiecare linie a colecției.

Începând cu *Oracle8i* există posibilitatea ca toate liniile unei colecții să fie transferate simultan printr-o singură operație. Procedeul este numit *bulk bind* și este realizat cu ajutorul comenzii *FORALL*, ce poate fi folosită cu orice tip de colecție.

Comanda *FORALL* are sintaxa:

```
FORALL index IN lim_inf..lim_sup comanda sql;
```

Motorul *SQL* execută *comanda_sql* o singură dată pentru toate valorile indexului. *Comanda_sql* este una dintre instrucțiunile *INSERT*, *UPDATE*, *DELETE* care referă elementele uneia sau mai multor colecții. Variabila *index* poate fi referită numai în comanda *FORALL* și numai ca indice de colecție.

Exemplul care urmează optimizează problema anterioară, în sensul că *DELETE* este trimisă motorului *SQL* o singură dată, pentru toate liniile colecției.

```
DECLARE

TYPE nume IS VARRAY(20) OF NUMBER;

alfa nume := nume(10,20,70); -- coduri ale salilor
```

```
BEGIN
```

```
...
FORALL j IN alfa.FIRST..alfa.LAST
DELETE FROM fotografie
WHERE cod_sala = alfa (j);
END;
```

Pentru utilizarea comenzii *FORALL* sunt necesare următoarele restricții:

- comanda poate fi folosită numai în programe *server-side*, altfel apare eroarea "*this feature is not supported in client-side programs*";
- comenziile *INSERT*, *UPDATE*, *DELETE* trebuie să refere cel puțin o colecție;
- toate elementele colecției din domeniul precizat trebuie să existe (dacă, de exemplu, un element a fost șters, atunci este semnalată o eroare);
- indicii colecțiilor nu pot să fie expresii și trebuie să aibă valori continue.

Dacă există o eroare în procesarea unei linii printr-o operație *LMD* de tip *bulk*, numai acea linie va fi derulată înapoi (*rollback*).

Cursorul *SQL* are un atribut compus, %BULK_ROWCOUNT, care numără liniile afectate de iterațiile comenzii *FORALL*. %BULK_ROWCOUNT(i) reprezintă numărul de linii procesate de a *i*-a execuție a comenzii *SQL*. Atributul nu poate fi parametru într-un subprogram și nu poate fi asignat altei colecții.

Începând cu *Oracle9i*, este inclusă o nouă clauză în comanda *FORALL*. Clauza, numită *SAVE EXCEPTIONS*, permite ca toate excepțiile care apar în timpul execuției comenzii *FORALL* să fie salvate și astfel procesarea poate să continue.

În acest context, poate fi utilizat atributul cursor %BULK_EXCEPTIONS pentru a vizualiza informații despre aceste excepții. Atributul acționează ca un tablou PL/SOL și are două câmpuri:

- %BULK_EXCEPTIONS(i).ERROR_INDEX, reprezentând iterația în timpul căreia s-a declanșat excepția;
- %BULK_EXCEPTIONS(i).ERROR_CODE, reprezentând codul Oracle al erorii respective.

Regăsirea rezultatului unei interogări în colecții (înainte de a fi trimisă motorului *PL/SQL*) se poate obține cu ajutorul clauzei *BULK COLLECT*.

Această clauză poate să apară în comenzile *SELECT INTO* (cursoare implicite), *FETCH INTO* (cursoare explicite) sau în clauza *RETURNING INTO* a comenzilor *INSERT*, *UPDATE*, *DELETE*. În cazul cursoarelor explicite, numărul liniilor încărcate din baza de date poate fi limitat utilizând opțiunea *LIMIT*.

Clauza BULK COLLECT are următoarea sintaxă:

BULK COLLECT INTO nume colecție [, nume colecție...]

Exemplu:

```
ALTER TABLE fotografie
  ADD stare VARCHAR2(20);
UPDATE fotografie set stare = 'buna';
DECLARE
  TYPE tip1 IS TABLE OF
fotografie.cod fotografie%TYPE;
  TYPE tip2 IS TABLE OF fotografie.titlu%TYPE;
  alfa tip1;
        tip2;
  beta
BEGIN
  /* motorul SOL incarca in intregime coloanele
cod fotografie si titlu in tabelele imbricate,
inainte de a returna tabelele motorului PL/SQL */
  SELECT cod fotografie, titlu
  BULK COLLECT INTO alfa, beta
  FROM
         fotografie;
  /* daca exista n fotografii in stare buna, atunci
     alfa va contine codurile celor n fotografii */
  DELETE FROM fotografie WHERE stare = 'buna'
  RETURNING cod fotografie BULK COLLECT INTO alfa;
END;
```

Comanda *FORALL* se poate combina cu clauza *BULK COLLECT*. Totuşi, trebuie subliniat că ele nu pot fi folosite simultan în comanda *SELECT*.